

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 838/ 23 marca 2025 ISSN 2080-0010

III Niedziela Wielkiego Postu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Wj 3, 1-8a. 13-15

Czytanie z Księgi Wyjścia: Gdy Mojżesz past owce swego teścia imieniem Jetro, kapłana Madianitów, zaprowadził owce w głąb pustyni i doszedł do Góry Bożej Horeb. Wtedy ukazał mu się Anioł Pański w płomieniu ognia, ze środka krzewu. Mojżesz widział, jak krzew płonął ogniem, a nie spłonął od niego. Wtedy Mojżesz powiedział do siebie: «Podejdę, żeby się przyjrzeć temu niezwykłemu zjawisku. Dlaczego krzew się nie spala?» Gdy zaś Pan ujrzał, że podchodzi, by się przyjrzeć, zawołał Bóg do niego ze środka krzewu: «Mojżeszu, Mojżeszu!» On zaś odpowiedział: «Oto jestem». Rzekł mu Bóg: «Nie zbliżaj się tu! Zdejmij sandały z nóg, gdyż miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą». Powiedział jeszcze Pan: «Jestem Bogiem ojca twego, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba». Mojżesz zasłonił twarz, bał się bowiem zwrócić oczy na Boga. Pan mówił: «Dostyc napatrzyłem się na udękę ludu mego w Egipcie i nasłuchiłem się narzekań jego na ciemiężców, znam więc jego uciemiężenie. Zstąpiłem, aby go wyrwać z rąk Egiptu i wyprowadzić z tej ziemi do ziemi żyznej i przestronnej, do ziemi, która opływa w mleko i miód». Mojżesz zaś rzekł Bogu: «Oto pójdę do Izraelitów i powiem im: Bóg ojców naszych posłał mnie do was. Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, cóż im mam powiedzieć?» Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: «Jestem, który jestem». I dodał: «Tak powiesz synom Izraela: Jestem posłał mnie do was». Mówił dalej Bóg do Mojżesza: «Tak powiesz Izraelitom: Pan, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 103 (102), 1b-2. 3-4. 6-7. 8 i 11
Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia

Błogosław, duszo moja, Pana, *
i wszystko, co jest we mnie, święte imię Jego. Błogosław, duszo moja, Pana *
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach.

On odpuszcza wszystkie twoje winy *
i leczy wszystkie choroby.
On twoje życie ratuje od zguby, *
obdarza cię łaską i zmiłowaniem.

Dzieła Pana są sprawiedliwe, *
wszystkich uciśnionych ma w swojej opiece.
Drogi swoje objawił Mojżeszowi, *
swoje dzieła synom Izraela.

Miłosierny jest Pan i łaskawy, *
nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy.
Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią,
tak wielka jest łaska Pana dla Jego czcicieli.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 10, 1-6. 10-12

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Nie chciałbym, bracia, byćcie nie wiedzieli, że nasi ojcowie wszyscy co prawda zostawali pod obłokiem, wszyscy przeszli przez morze i wszyscy byli ochrzczeni w imię Mojżesza, w obłoku i w morzu; wszyscy też spożywali ten sam pokarm duchowy i pili ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały, a skałą był Chrystus. Lecz w większości z nich nie upodobał sobie Bóg; poległ bowiem na pustyni. Stało się zaś to wszystko, by mogło posłużyć za przykład dla nas, abyśmy nie byli skłonni do złego, tak jak oni złą pragnęli. Nie szemrajcie, jak niektórzy z nich szemrali – i zostali wytraceni przez dokonującego zagłady. A wszystko to przydarzało się im jako zapowiedź rzeczy przyszłych, spisane zaś zostało ku pouczeniu nas, których dosięga kres czasów. Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy, aby nie upadł.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Mt 4, 17

Pan mówi: Nawracajcie się, bliskie jest królestwo niebieskie.

EWANGELIA

Łk 13, 1-9

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: W tym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie». I odpowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjął?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Cuda Eucharystyczne w Niemczech.	2
Modlitwa źródłem nadziei!	3
Nabożeństwa wielkopostne	4

KOMENTARZ

Czym jest nasze życie? To pytanie, na które można dać bardzo wiele odpowiedzi, od skrajnie pesymistycznych, po bardzo optymistyczne. Na ich treść najczęściej będzie miał wpływ aktualny komfort życia respondenta. W skrajnie negatywnych sytuacjach, jak choroba czy śmieć bliskiej osoby, okazuje się jak kruche i krótkie jest ludzkie życie. Czym zatem jest życie? Jezus przypomina nam zasadniczą prawdę. Czas życia na tym świecie wcześniej czy później się skończy. Ważne zaś jest to, co nas po nim czeka. Żyć bowiem należy tak, aby osiągnąć pełnię szczęścia w wieczności.

Ks. dr Waldemar R. Macko

>Napisła Ewa<

Oblicze Twe Panie skrwawione przez nasz grzech i pychę. Ciało w cierpieniu tonie lecz serce miłością płonie. Oddech już tracisz, ciało Twe umiera, ranami Twoimi zbawienie nam otwierasz. Niewielu wierzy żeś od Boga nam dany. Niewielu wie jak piękne Twe rany. Jakim skarbem są dla nas, jakim wybawieniem. Jak wielkim darem to Twoje cierpienie.

Cuda Eucharystyczne w Niemczech

Cuda eucharystyczne to niezwykle wydarzenia, które w wielu przypadkach stały się podstawą do rozwoju kultu i pielgrzymek. W Niemczech na przestrzeni wieków miało miejsce wiele takich cudów, które do dziś są świadectwem głębokiej wiary i tajemnicy Eucharystii. Poniżej przedstawiono najważniejsze z nich, które miały wpływ na lokalne społeczności i chrześcijaństwo w Europie.

Relikwia w Weingarten

W klasztorze benedyktyńskim w Weingarten od ponad 900 lat czczona jest relikwia Przenajświętszej Krwi Jezusa. Według historyków, żołnierz Longinus przywiózł ją do Mantui, skąd została podzielona na wiele części i przekazana papieżom oraz możnym tego okresu. Relikwia trafiła następnie do Weingarten, gdzie do dziś jest otaczana szczególną czcią i przechowywana jako jedna z najważniejszych pamiątek związanych z Męką Pańską.

Cud w Bettbrunn (1125 r.)

Pewien rolnik, którego dom znajdował się daleko od kościoła, ukrył konsekrowaną Hostię w swoim kiju, by móc codziennie się modlić. Każdego dnia wbijał kij w ziemię i klękał przed nim na modlitwę. Po wielu miesiącach, przez nieuwagę, w gniewie rzucił kijem w swoją trzodę, a Hostia wypadła na ziemię. Gdy chciał ją podnieść, nie mógł jej unieść. Wezwał proboszcza z Tholling, ale i on nie był w stanie tego uczynić. Dopiero biskup Regensburga, po złożeniu obietnicy budowy kaplicy w tym miejscu, mógł podnieść Hostię. Na miejscu cudu powstał kościół pielgrzymkowy, do którego wierni przybywają do dziś.

Cud w Augsburgu (1194 r.)

Pewna kobieta, oddana czci Najświętszego Sakramentu, pragnęła mieć stały kontakt z Eucharystią, dlatego ukryła Hostię w chusteczce i zabrała ją do domu. W tamtych czasach trudno było znaleźć tabernakula w kościołach, a możliwość adoracji była ograniczona. Po latach, pełna skruchy, wyznała swój czyn zakonnikowi, który polecił jej zwrócić Hostię. Gdy otworzył woskową powłokę, zobaczył, że Hostia przemieniła się w krwawiące ciało. Biskup nakazał przeniesienie Hostii do katedry. Cud jeszcze się nie zakończył – Hostia zaczęła rosnąć i puchnąć od Wielkanocy aż do święta Jana Chrzciciela. Oprócz tego w Augsburgu miały miejsce inne niezwykle wydarzenia, takie jak objawienie Dzieciątka Jezus nad Hostią, krwawienie krzyża w kościele oraz ukazanie się Jezusa błogosławiącego zgromadzonych.

Cud w Benningen (1216 r.)

Dwóch młynarzy pozostawało w konflikcie przez dwa lata. W końcu jeden z nich, w akcie zemsty, po przyjęciu Komunii Świętej, ukraść Hostię i ukrył ją między kamieniami w młynie swojego rywala. Ku jego zaskoczeniu, Hostia zaczęła krwawić tak obficie, że wiadomość o cudzie szybko dotarła do mieszkańców i biskupa. Widząc to niezwykle wydarzenie, ludzie zaczęli gromadzić się na modlitwie. W 1221 roku mieszkańcy Benningen rozpoczęli budowę kaplicy upamiętniającej cud, a każdego roku, podczas święta Bożego Ciała, odbywa się tam uroczysta procesja.

Cud w Regensburgu (1255 r.)

Dnia 25 marca 1255 roku, w Wielki Czwartek, kapłan niósł wiatyk umierającemu. W wyniku ulew strumień wystąpił z brzegów, a przechodząc po drewnianej desce, ksiądz poślizgnął się i upuścił cyborium z konsekrowanymi Hostiami. Wstrząśnięci wierni wraz z władzami miasta postanowili zbudować w tym miejscu kaplicę ekspiacyjną. Dwa dni później podczas Mszy Świętej w małej kaplicy, kapłan zwątpił w realną obecność Jezusa w Eucharystii. Wówczas Chrystus wyciągnął ręce z drewnianego krzyża i podniósł kielich, ukazując go zgromadzonym. Skruszony ksiądz upadł na kolana i błagał o przebaczenie. Cudowny Krzyż, przechowywany w Regensburgu, do dziś jest celem pielgrzymek.

Cud w Kranenburgu bei Kleve (1280 r.)

Kapłan, który po przyjęciu Komunii nie był w stanie połknąć Hostii, wyrzucił ją pod drzewo w swoim ogrodzie. Po latach, podczas ścinania drzewa, odkryto w jego wnętrzu rzeźbiony krzyż. Wieść o cudzie rozniosła się szybko, a biskupi oraz hrabia Kleve osobiście zainteresowali się wydarzeniem. W 1444 roku ukończono budowę kościoła upamiętniającego ten cud.

Cud w Walldurn (1330 r.)

Podczas Mszy kapłan przypadkowo rozbił kielich z konsekrowanym winem, które przemieniło się w Krew Chrystusa. Na korporale pojawił się wizerunek Ukrzyżowanego otoczony jedenaściami identycznymi twarzami Chrystusa w koronie cierniowej. Kapłan przez lata ukrywał kor-

Grafika ze strony:
<https://cuda-eucharystyczne.pl/Niemcy.html>

porał, lecz na łożu śmierci wyznał prawdę. Relikwia stała się przedmiotem kultu, przypisano jej liczne uzdrowienia i nawrócenia.

Cud w Wilsnack (1383 r.)

Po pożarze kościoła odnaleziono trzy nienaruszone Hostie, z których wypływała Krew. Cud wywołał liczne pielgrzymki i objawienia, a nawet wątpiący rycerz, który utracił wzrok, odzyskał go po skrusze. Monstrancja zawierająca relikwie została zniszczona w 1522 roku, lecz świadectwa i dzieła sztuki dokumentujące cud przetrwały.

Cud w Erding (1417 r.)

Rolnik ukraść Hostię, wierząc, że przyniesie mu szczęście. Podczas ucieczki Hostia wleciała w powietrze, a wszelkie próby jej złapania kończyły się niepowodzeniem. Dopiero interwencja biskupa pozwoliła na jej odzyskanie. W miejscu cudu wybudowano kaplicę, do której pielgrzymują wierni.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

We

Cuda w Stich (1970 r.)

W niewielkiej bawarskiej wiosce Stich, jednej z trzech małych wiosek wchodzących w skład niewielkiej parafii w Bawarii, niedaleko granicy ze Szwajcarią, doszło do niezwyklej wydarzeń, które po dziś dzień budzą zdumienie i wiarę wśród wiernych. W tamtym okresie duszpasterzem parafii był kapłan z his-orycznego sanktuarium Maria Rhein, którego początki sięgają czasów Imperium Rzymskiego. W czerwcu 1970 roku duchowny ten poważnie zachorował, w związku z czym poproszono o pomoc kapłana ze Szwajcarii, który zgodził się zastąpić go w obowiązkach duszpasterskich. ▶

Modlitwa źródłem nadziei!

13 marca 2025 roku, w 12. rocznicę wyboru papieża Franciszka, arcybiskup Adrian Galbas przewodniczył Mszy Świętej w jego intencji w Świątyni Opatrzności Bożej. W homilii podkreślił, że modlitwa jest fundamentem nadziei chrześcijańskiej. Zauważył, że papież często przypomina: "Nie pozwólcie sobie ukraść nadziei". Arcybiskup zaznaczył, że bez modlitwy nie możemy być ludźmi nadziei, ponieważ to ona pozwala nam dostrzegać Boga w codziennym życiu.

Arcybiskup w homilii mówił na temat modlitwy: Modlitwa jest ratunkiem w chwilach, gdy po ludzku nie widzimy nadziei. W sytuacjach granicznych, kiedy człowiek odczuwa rozpacz i bezradność, modlitwa jest wyborem pełnej ufności w Boga. Estera, bohaterka biblijna, w chwili największego zagrożenia dla siebie i swojego narodu, nie polegała na własnych siłach, ale w absolutnym zawierzeniu zwracała się do Boga, prosząc o odwagę, mądrość i wsparcie. Wzorem tej postawy jest także Psalmista, który nie tylko prosi, ale również dziękuje, świadcząc o tym, że Bóg pomnaża siłę duszy tego, kto się do Niego zwraca. To właśnie modlitwa kształtuje nadzieję – nie jest ona naiwnością ani zwykłym optymizmem, lecz głęboką pewnością, że Bóg prowadzi człowieka przez życie, nawet jeśli droga ta jest trudna i nieprzewidywalna. Jak nauczał papież Benedykt XVI, niezależnie od przeciwności, człowiek nigdy nie jest pozostawiony sam sobie, ponieważ Bóg, który go stworzył, także go podtrzymuje i prowadzi. Modlitwa ma być wytrwałą, cierpliwą i ufna. Chrystus wzywa do proszenia, pukania i szukania – nie raz i od razu oczekując odpowiedzi, ale nieustannie, bo Bóg zawsze daje to,

co dla człowieka najlepsze, nawet jeśli nie zawsze rozumie on Boży zamysł.

Spośród darów, które papież Franciszek daje Kościołowi, szczególnym jest Rok Jubileuszowy, czas refleksji nad nadzieją. Arcybiskup podkreślił, że nie można dawać innym nadziei, jeśli samemu się jej nie posiada. Kościół ma być „nadziejodajny”, ale by to było możliwe, musi być „nadziejopełny”. Jednak nie można tego osiągnąć bez modlitwy. Bez niej chrześcijanie nie różniliby się od świata, oferując jedynie tanią namiastkę nadziei, banalne pocieszenie i krótkotrwały optymizm. Nadzieja nie jest emocją, lecz postawą zakorzenioną w doświadczeniu Boga, który prowadzi przez życie, nawet jeśli jest ono pełne trudności. Chrześcijanin, żyjący nadzieją, nie zaprzecza rzeczywistości cierpienia, ale dostrzega w niej sens i możliwość wzrastania w wierze.

Na zakończenie homilii arcybiskup wezwał wiernych do modlitwy w intencji papieża Franciszka, który obecnie zmagają się z chorobą. Przypomniał, że Ojciec Święty wielokrotnie prosił: „Nie zapominajcie modlić się za mnie”,

Fot. Elżbieta Wrotek

a jego własne życie jest świadectwem wytrwałej modlitwy. W chwilach trudnych Kościół powinien otoczyć go duchowym wsparciem, tak jak on otaczał modlitwą cały świat. Arcybiskup zachęcił do nieustannej modlitwy, która podtrzymuje wiarę, umacnia nadzieję i sprawia, że chrześcijanie mogą być światłem w świecie pełnym niepewności i lęku.

We

Źródło:

<https://archwawa.pl/aktualnosci/abp-galbas-podczas-mszy-w-intencji-papieża-franciszka-nie-bedziemy-ludźmi-nadziei-bez-modlitwy-homilia/>

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

6-9 kwietnia 2025 r.
godz. 17.00 i 19.00
w poniedziałek, wtorek i środe

► Pierwsze wydarzenie – 9 czerwca 1970 r.

9 czerwca 1970 roku szwajcarski kapłan odprawiał tradycyjną Mszę Świętą w rycie trydenckim w kaplicy w Stich. W trakcie konsekracji zauważył małą plamę krwi na korporale, która stopniowo powiększała się do rozmiaru monety. Kolejna plama pojawiła się w miejscu, gdzie chwilę wcześniej stał kielich. Przypuszczając, że może być uszkodzony, dokładnie go obejrzał, lecz nie stwierdził żadnych nieszczelności. Po zakończeniu Mszy Świętej zbadał również obrus oraz inne płótna ołtarzowe, jednak jedynie korporal nosił ślady plam.

Dwa dni później, 11 czerwca, kapłan powrócił do Stich, by razem z proboszczem ponownie przyjrzeć się płótnom. Nie znaleziono żadnego naturalnego wytłumaczenia pojawienia się plam. W wyniku dalszych działań materiał przekazano do analizy w Poliklinice Uniwersytetu w Zurychu, gdzie potwierdzono, że plamy są ludzką krwią pochodzącą od osoby, która cierpiała agonię.

Drugie wydarzenie – 14 lipca 1970 r.

Zaledwie miesiąc później, 14 lipca, ten sam kapłan odprawiał kolejną Mszę Świętą w tej samej kaplicy. Pamiętając o wcześniejszym cudzie, przed rozpoczęciem nabożeństwa dokładnie sprawdził czystość płócien na ołtarzu. Tym razem, po przyjęciu Komunii Świętej, zauważył kolejne plamy. Jedna z nich miała wielkość Hostii i wyraźnie odznaczała się na niej kształt krzyża. Inne plamy były mniejsze, przypominając rozmiar Hostii przyjmowanych przez wiernych.

Świadcami wydarzenia byli nie tylko kapłan i kościelny, ale także liczni wierni obecni w kaplicy. Pielęgniarka ze szpitala w Rosenheim, będąca siostrą zakonną, w swoim oświadczeniu zaznaczyła, że kontury plam były ostro zarysowane i nie przypominały zwykłego rozlanego płynu. Plamy przeniknęły na wskroś płótna ołtarzowego, co budziło jeszcze większe zdumienie.

Reakcja Kościoła i badania naukowe

Po drugim cudownym wydarzeniu płótna ołtarzowe przekazano do analizy w laboratorium Szpitala Okręgowego. Wyniki badań, ogłoszone 3 sierpnia 1970 roku, ponownie potwierdziły obecność ludzkiej krwi. Świadców tych wydarzeń, w tym kościelny oraz jego brat, potwierdzili pod przysięgą prawdziwość cudów.

Biskup Augsburga, Józef Stimpfle, powołał komisję badającą wydarzenia. W październiku 1970 roku kapłan odprawiający Mszę Świętą złożył szczegółowe świadectwo przed komisją, a wszystkie zebrane dokumenty i wyniki badań przekazano do Kongregacji Nauki Wiary w Rzymie.

Mieszkańcy Stich są dumni, że w ich małej wiosce doszło do tych niezwykłych znaków, które przyciągają pielgrzymów i inspirują do głębszego przeżywania wiary.

We

Źródło:

Joan Carrol Cruz, Cuda Eucharystyczne, Exeter, Gdańsk 2009

III Niedziela Wielkiego Postu – 23 marca 2025 r.

1. Nabożeństwo Gorzkich Żali zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w naszym kościele odprawiane jest w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godzinach: o 12.30. – dla dorosłych, o 16.30. – dla dzieci oraz o 18.30. – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.
3. Godzinki ku czci Męki Pańskiej odprawiamy w każdą niedzielę Wielkiego Postu o godz. 7.00.
4. Msza w języku łacińskim, ze śpiewem gregoriańskim zostanie odprawiona o godz. 20.00.
5. Zapraszamy na Ekstremalną Drogę Krzyżową na trasie Rososz-Wilanów. Rozpoczęcie 4 kwietnia br. o godz. 20.30. Mszą św. w parafii Narodzenia NMP w Rososzy. Chętni muszą się zarejestrować na stronie www.edk.org.pl.
6. Rekolekcje parafialne, które rozpoczniemy w niedzielę, 6 kwietnia, będą trwały do środy 9 kwietnia br. W tych dniach druga Msza św. wieczorna w poniedziałek, wtorek i środę będzie odprawiana o godz. 19.00., a nie jak zwykle o godz. 18.00. Zmieniając godzinę wieczornej Mszy św. chcemy umożliwić udział w rekolekcjach osobom, które wracają później z pracy.
7. Od przyszłej niedzieli członkowie Kół Żywego Różańca będą zbierać ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego.
8. Zachęcamy do przekazania 1,5% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000 331641. Na stronie internetowej parafii udostępniliśmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku. Przypominamy, że nasza Fundacja poza działalnością charytatywną zajmuje się utrzymaniem zabytkowych obiektów znajdujących się na terenie naszej parafii.
9. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w marcu w intencji: O opiekę Matki Bożej i łaskę zdrowia dla papieża Franciszka, o błogosławieństwo Boże dla biskupów, kapłanów i osób konsekrowanych. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.00., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godzinie 7.30., w niedzielę o godz. 14.00 (poza 2 niedzielą miesiąca).
10. W ubiegłą niedzielę na pomoc misjonarzom Ad Gentes zebraliśmy 4160 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać
11. W tym tygodniu, we wtorek 25 marca, przypada Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym, rodzinnym i zawodowym.

NABOŻEŃSTWO DROGI KRZYŻOWEJ w piątki Wielkiego Postu

godz. 12.30 dla dorosłych
godz. 16.30 dla dzieci
godz. 18.30 dla młodych

NABOŻEŃSTWO GORZKICH ŻALI

w każdą niedzielę Wielkiego Postu
o godz. 17.00

Za udział w nabożeństwie „Gorzkie żale” w kościele można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami (brak przywiązania do grzechu, stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii św., modlitwa Ojcze nasz i Zdrowaś Mario w intencjach, w jakich modli się papież).
Odpust można ofiarować w intencji swojej lub osoby zmarłej.

Rzymskokatolicka Parafia św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

GODZINKI ku czci MĘKI PAŃSKIEJ

w każdą niedzielę
Wielkiego Postu
o godz. 7.00

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

09.03.-13.04.25
Módlmy się o dobre
wykorzystanie okresu
Wielkiego Postu,
aby przyniósł przemianę serc
dla wszystkich wierzących,
a szczególnie dla grzeszników.